

graužiausi ją mitojė moteri, kuri
jė skaudžiai žiedauta, pasaly-
dama, kad mylimasis tūvelis
jė nepakeitė čia. Ir kas vai-
kui belieka daryti? Jai tik
reptę neri, o ji jau patina
misi rylima vi meino, ka
tliau daryti. Jos nemylė nei
teras, nei mama. Ji nintekė
dėlėmis jai dešausia paguoda,
priki bėlio, ji galė prieštis
iš pajauti, kad bent jau rei-
kalinga.

Naujų darbų

Palyginkite Ženovaitės ir Satrijos
Ragano asmenybių atspindėjimus iš
kūryboje.

Ženovaitė, nors iš augusi ba-
jerys siekioje, gyvenimą narg-
sta nūkininkis troboje. Ji hui-

mo moterile - su žmogumi būdy
„piesia“ savo bernie - paprastu kai-
mo žmonių gyvenimo. Jos bet-
ryboje pilna ualybės, hardėvis-
kumo, tikrovės jausmo, naciųjau-
tas iš bylojimo, tuo bangu,
kai satrijos Ragana - iate ligau-
tinka moteris, laugusi duktus
mokslus rado apie tai, kaž jis
more te matytė tikro rei („sena-
me dvaras“). Apie tai, kai išgy-
veno žmogus, plaukdamas gyveni-
mo upę („Tikos tragedija“). Jos
kūryboje gausu jausmų („Dil ko
taves čia nera?“), išgyvenimų.

Julius Janonis

Gimė (1896-1917) Beržėnų kaimu. ^{Janėlė}
Trylikos metu pradedė rašyti
eiliavimus.

"Neverbit pas ką?"

Šiuame eilėraštyje atsispindi poeto
nidičių pergyvenimai. Galbūt jis buvo
paramylas, patyrus koki nosis pra-
kaukimjamas. Eilėraštyje jaučiamos kon-
quonai, pasiryžimas.

Nelaistyt kąpo guliąja rauda,
Bet teshit pradeta jis žygį:
Pasielias jo tikslas minėti visada
Padėjusi galvą karūgę.

Kiekvienas eilėraščio žodis turi
giūgą prasmę. Nere nė vieno,
be kurio galima būtų apsielti.
Nors poetas gyveno šimtmečio
pradžioje, bet jis atkuriups ak-
tuarus ir būdus dienomis.

Javonio realios temotika.

Javonis daugiau reiškia apie
socialinius teisinius idėjas. Jei
Eilėraščiuose jis kelia klausimus,

buvei jaučiai rūpi, oats atsako, pava-
gina, paucola.

Bet kąip iš neturto ištisk?
Kąip būris pagerint vargingas?
Kąip diena giedrasni išrysti?
Kąip kaikas pasikli laimingas?
Jis galvoja ne tik apie
savę. Oats būles iš neturtingy-
jių ūsimos, supranta vargingyje
problemos, vargas, užjaučia jas
ir bando naudoti.

Tita poeto eilėraščių grupė
-romantiški būrimai.

Tegu midabruoja saltoji vasa,
Nis viena nubigusi pas dži, nors
vasa,

Nors degins man alyas žolita
lanke,

Gėlė jis aplakininkie saltoja iau-
kė.

Čia jaučiamos poetų jaut-
rumos ir lyriškumas. Jis pie-

šiai patūs gražiausius vaizdus,
kuriuos jām teko išvykti, per-
tinti.

"laada", "Briugos gelas", "Utegas"
"Nayis", "diudus pasakos", "Alcegas"

M. d. istraukė

Biliūnas augo iš žemės
4(69) ps.

1021

Is okultistinės dienas.

J. Biliūnas augo xeu višloje auk-
štaičių pėdumoje. Jis ištekėjo į
taipiant lumių. Jis išmūrė, kai
jis dar buvo mažas, brolių at-
sakė selpstę, mat jis neįs i-
lumigus. Biliūnas vestisi kaip iš-
manymdamas. Jis socialdemokratis,
negalejo paliuoti būtų valdai.

4(69 ps.). Kaip išvyktas Biliūnas
žiūrejo į išvyktą iš literatūros
medžiavimą? Jis manė, kad išvy-
ktos turi paribinanti lae-

tai. Tai žodis tai, kad jau buvo
gedė prieš mėnesių doro
jau galidamas mirties patale
jis rato liek galidamas daugiau.
Tai mesugeba, diktatoriai žmonai, o
ši nėra žiniėja. Tai akivaizdus
išrodymas to, kad išvyktos iš lite-
ratūros uždarinys - tamulių lautos
gerovėi.

2(79)

2(79 ps.) Palyginkite, kaip Zemaitė 1993 10 25
iš Biliūnos vaizduoją kaimo žuo-
gy. J fokinis žiogaus iš gyvenimo
ryptumus jie priešišesia Kreipia
dėmesę.

Zemaitės kaimo žiogas, gyvenan-
tis gyvenvietės kairių pusėsityje i
dvi dalis: iki redybos iš po jo.
Ji praktikė. Autorių žodis jo kai-
dielybė, ka jis reikia tuo
pat reyto iki rakančio, mažiau
kreipdama dėmesį į jo dėsių.